

Vappua

Minkälainenkohan vappu, pakanoiden, työväen ja ylioppilaiden juhla tänä vuonna tulee. Kuuma, kostea vai kylmä? Pitänee sitä kuitenkin vähän juhliä, sopivasti kaikilta kanteilta.

Vappu on siis vanha pakanallinen juhla, jonka kirkko päätti tapansa mukaan ottaa omiin tarkoituksiinsa. Löytyikin sopiva rako, kun Etelä-Saksan Baijerissa 700-luvulla elänyt abbedissa Walburg julistettiin pyhimykseksi nimipäivänään toukokuun ensimmäisenä. No, tokkopa monikaan vappuna enää tällaisia historioita ajattelee.

Parisataa vuotta sitten pakanallisesta juhlasta kehkeytyi ainakin täällä Pohjolassa maan toivojen, ylioppilaiden rieha. Juhlinta oli alusta alkaen rempseää. Saattoipa isoimmissa kylissä eksyä juuri avattuun ulkoilmaravintolaankin.

Työväen vappu onkin sitten vähän uudempaa keksintöä. Yllättäen se periytyikin Amerikasta, jossa 1800-luvulla toukokuun ensimmäisenä päivänä uusittiin työntekijöiden työsopimukset. Sosialistinen internationaali nimesi vapun yleiseksi mielenosoituspäiväksi. Nyt puheenjohtajaehdokas Tuomioja ehdottaa marsseista luopumista.

Silittelen alakerrassa paitoja ja mietiskelen samalla näitä noita. Se on normaalia rentouttavaa sunnuntaipäivän hommaa, siis sekä silittely että mietiskely. Jaksakohan sitä vielä näin vanhempana starana lähteä vappurientoihin. No, kannattaa ainakin silittää yksi ylimääräinen paita.

Ulkona vähän sataa ripottelee. Kontiaiset ovat kaivaneet lisää kekojaan. Perniössä näitä pikkukaivureita tuntuu riittävän, vaikka muualla maassa sanotaan myyräkannan juuri nyt olevan niukan. Jotkut pikkupetolinnut kuulema jo kärsivät ruoan puutteesta.

Mitenkähän myyristä pääsisi eroon? Tai ei ihan kokonaan. Vaikka edes puoleen. Myyrät eivät varmaankaan aiheuta mitään korvaamattomia vahinkoja, kun ei ole puutarhaakaan. Sisälle ne eivät tunge. Nurmikon leikkaamista kekoset kuitenkin haittaavat. Ja sitten varoitellaan kaikenlaisista kuumeista.

Ennen vanhaan mopot otettiin liitereistä vapun tienoilla. Puunattiin vähän. Pumpattiin kumit täyteen ja karautettiin kuraisille kujille.

Mopoilla oli keväisin eräs toinenkin funktio. Ajoimme niillä myyrien möyhentämälle pihamaalle. Kaksitahtimoottorin annettiin räksyttää. Työnsimme paksuhkon muoviletkun pään tiiviisti pakoputken päälle ja toisen pään multakasan läpi myyrän reikään. Ja sitten vähän lisää kisuja. Siihen aikaan käytettiin noin neliprocenttista bensaa, joten savua ainakin riitti. Myyriä ei sen jälkeen enää näkynyt.

Rastasariskunnat valmistautuvat niin ikään vappuun. Ne nokkivat nurmikkaa kekojen joukossa. Matoja näyttää löytyvän. Pitkä liero vedetään nokassa ilmaan, heilutellaan, ihastellaan, näytetään toiselle ja imaistaan kitaan. Elävätköhän rastaat, myyrät ja madot sovussa vai kuinka? Mikä ja kuka hyödyttää ketäkin?

On tässä vappuajatuksia.

pajen